

Memo – onderhandelingen bij vermeende betrokkenheid bij btw-carrouselfraude

In juni 2021 is in de publicatie 'BOVAG checklist onderzoekspllicht bij export voertuigen'¹ aandacht gevraagd voor de btw-verplichtingen die gelden bij verkoop aan buitenlandse afnemers. De in de checklist genoemde aanbevelingen hebben niet kunnen verhinderen dat bij BOVAG aangesloten bedrijven door de Belastingdienst onderzocht worden voor transacties die in de daaraan voorafgaande jaren hebben plaatsgevonden. Deze notitie biedt ondernemers en hun adviseurs handvatten voor de situatie waarin de Belastingdienst naar aanleiding van dergelijke onderzoeken het voornemen heeft opgevat in verband met vermeende betrokkenheid bij btw-carrouselfraude naheffingsaanslagen btw en eventueel boetes op te leggen of reeds aanslagen en eventueel boetes heeft opgelegd en aangeeft bereid te zijn om in gesprek te gaan over de hoogte van de aanslagen.

De onderzoeksfase die vooraf gaat aan die situatie wordt in deze notitie niet besproken. Dat neemt niet weg dat deze onderzoeksfase van grote invloed is op alles wat daarna gebeurt. Het belang van een ondernemer om zich bij een onderzoek door de Belastingdienst door een (belasting)adviseur te laten bijstaan, kan niet genoeg worden benadrukt. Dat geldt zo mogelijk nog meer bij een strafrechtelijk onderzoek door de FIOD. Een ondernemer die als verdachte wordt aangemerkt in een strafrechtelijk onderzoek heeft recht op bijstand door een advocaat en doet er zeer verstandig aan dat recht ook te gebruiken.

1. Voorafgaand aan het gesprek

Voordat de ondernemer in gesprek gaat, is het raadzaam dat hij er voor zorgt:

a. Dat hij weet over welke naheffingsaanslag(en) en eventuele boetes het gaat.

De ondernemer heeft een totaalbeeld nodig: aan welk bedrijf/welke bedrijven worden of zijn de aanslagen en eventuele boetes opgelegd, over welke periode gaat het en over welke bedragen? Voor wat betreft de periode is van belang dat aanslagen omzetbelasting/btw tot maximaal vijf jaar na het verstrijken van het kalenderjaar kunnen worden opgelegd.² Naheffingsaanslagen en eventuele boetes over het jaar 2018 moet de Belastingdienst daarom uiterlijk eind 2023 hebben opgelegd.

b. Dat er, ondanks de bereidheid van de Belastingdienst om in gesprek te gaan, tijdig bezwaar is of wordt gemaakt tegen de opgelegde naheffingsaanslagen en eventuele boetes.

Om te voorkomen dat de opgelegde naheffingsaanslagen en eventuele boetes onherroepelijk vast komen te staan, moet de ondernemer tijdig, binnen zes weken na de dagtekening van de desbetreffende naheffingsaanslag, een bezwaarschrift (laten) indienen.³

¹ BOVAG brengt in week 40 2023 een update van deze checklist uit

² Art. 20 lid 3 AWR.

³ Hoofdstuk 6 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb)

c. Dat hij weet in welk kader het gesprek met de Belastingdienst plaatsvindt.

Voor de Belastingdienst kunnen er verschillende aanleidingen zijn om met de ondernemer in gesprek te gaan. Zo kan het gesprek plaatsvinden omdat de ondernemer bezwaar heeft gemaakt tegen de hem opgelegde naheffingsaanslagen en eventuele boetes.

Het gesprek vindt dan plaats in het kader van de bezwaarschriftprocedure. De Belastingdienst is in zo'n bezwaarschriftprocedure namelijk verplicht om de ondernemer te horen.⁴ Voorts moet de Belastingdienst inzage in het dossier geven.⁵ Als de Belastingdienst zich niet aan deze voorschriften voor de bezwaarschriftprocedure houdt, kan de rechter besluiten dat de bezwaarprocedure over moet worden gedaan.

Maar ook als de naheffingsaanslagen en eventuele boetes nog niet zijn opgelegd, kan de Belastingdienst een aanleiding hebben om met de ondernemer in gesprek te gaan. De Belastingdienst is in beginsel namelijk verplicht om de ondernemer in de gelegenheid te stellen om, voordat de naheffingsaanslag en eventuele boetes daadwerkelijk worden opgelegd, te reageren op het voornemen om die naheffingsaanslagen⁶ en boetes⁷ op te leggen. In verband daarmee heeft de ondernemer ook recht op inzage in het dossier.⁸ Als de Belastingdienst die gelegenheid niet geeft of niet heeft gegeven, kan de rechter later onder bepaalde omstandigheden oordelen dat de naheffingsaanslag(en) moet(en) worden vernietigd.⁹ Als een naheffingsaanslag wordt vernietigd, moet de daarmee verband houdende boete ook vervallen.

d. Dat hij er van op de hoogte is op welke wijze de Belastingdienst die aanslagen en eventuele boetes gaat onderbouwen/heeft onderbouwd.

De bewijslast voor de onderbouwing van de naheffingsaanslagen en eventuele boetes rust volledig op de Belastingdienst.¹⁰ De ondernemer hoeft niet te bewijzen dat de aanslagen en eventuele boetes in verband met de vermeende betrokkenheid aan btw-carrouselfraude niet terecht zijn, maar de Belastingdienst moet bewijzen dat de naheffingsaanslag(en) en eventuele boetes terecht zijn.

⁴ Art. 7:2 Awb

⁵ Art. 7:4 Awb.

⁶ Op grond van het verdedigingsbeginsel, zie onder meer HR 25 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:442, r.o. 2.4.1. en HR 24 juni 2022, ECLI:NL:HR:2022:934, r.o. 3.2.1. ev (evt. HR 7 juli 2023?). Bij dreigende verjaring kan het de Belastingdienst echter zijn toegestaan om dit in gelegenheid stellen achterwege te laten of om de reactietermijnen kort te maken, HR 19 juni 2020, ECLI:NL:HR:2020:1044, r.o. 2.4.3.

⁷ Op grond van het verdedigingsbeginsel en tevens art. 5:50 Awb en paragraaf 12 lid 4 en 5 BBBB.

⁸ Op grond van het verdedigingsbeginsel. Als de Belastingdienst kenbaar heeft gemaakt dat er boetes worden opgelegd vloeit het inzagerecht tevens voort uit art. 5:49 Awb en paragraaf 13 van het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst (hierna: BBBB).

⁹ HR 25 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:442, r.o. 2.5.2. en 2.5.3. Waarschijnlijk kan de Belastingdienst dan wel nieuwe naheffingsaanslagen opleggen, als dat dan maar wel met inachtneming van het verdedigingsbeginsel en binnen de wettelijke naheffingstermijn gebeurt.

¹⁰ In verband met de belastingheffing HR 19 januari 2018, ECLI:NL:HR:2018:51, r.o. 3.4.1 en HvJ EU 1 december 2022, ECLI:EU:C:2022:950 (Aquila), r.o. 30 – 37. In verband met de boete HR 8 april 2022, ECLI:NL:HR:2022:526, r.o. 3.2.

Omdat te kunnen bewijzen moet de Belastingdienst een dossier hebben opgebouwd. De ondernemer moet verlangen dat hem de volledige inhoud van het belastingdossier ter beschikking wordt gesteld, zodat hij zelf kan (laten) beoordelen of en voor welk bedrag de naheffingsaanslag(en) en eventuele boetes in stand kunnen blijven. Zoals hiervoor uiteengezet heeft de ondernemer ook recht op inzage in dat volledige dossier, zowel voordat¹¹ als nadat¹² de naheffingsaanslagen en eventuele boetes zijn opgelegd. De Belastingdienst hoeft in beginsel echter alleen inzage te geven als de ondernemer aangeeft dat hij gebruik maakt van het recht om te reageren resp. het recht om te worden gehoord.

- e. Dat duidelijk is dat degene met wie hij namens de Belastingdienst in gesprek gaat afspraken over de belastingheffing en eventuele boetes kan maken.*

Voordat de ondernemer met de Belastingdienst in gesprek gaat, is het belangrijk om te weten of degene met wie hij om de tafel gaat zitten, bevoegd is om namens de Belastingdienst beslissingen te nemen en eventueel afspraken te maken over de omvang van de naheffing en eventuele boetes.

- f. Dat hij wordt bijgestaan door een adviseur of advocaat die kan bewaken dat de Belastingdienst zich aan de voorschriften, zoals de voorschriften in het kader van een bezwaarschriftprocedure of het hiervoor genoemde verdedigingsbeginsel, houdt én die, mede aan de hand van het belastingdossier, kan beoordelen wat er tegen de naheffingsaanslagen en eventuele boetes kan worden ingebracht.*

2. De onderbouwing van de naheffingsaanslagen

De bewijslast bij naheffingsaanslagen in verband met een vermeende betrokkenheid bij btw-carrousel fraude rust volledig bij de Belastingdienst. Ervan uitgaande dat de ondernemer aan de vereisten voor toepassing van het btw-nultarief (de auto is feitelijk naar een andere EU-lidstaat getransporteerd en (met ingang van 2020) de ondernemer beschikt over een geldig Europees btw-identificatienummer van de afnemer en heeft dit op de factuur vermeld) of de aftrek van de aan hem in rekening gebrachte btw heeft voldaan, kan het btw-nultarief of de aftrek uitsluitend worden geweigerd als de Belastingdienst bewijst:¹³

1. hoe de btw-fraudeketen was ingericht en welke plaats de aangesproken btw-ondernemer daarin innam;
2. in welke schakel(s) van die keten btw-fraude werd gepleegd en wat die inhoud; en
3. dat en op welke gronden geoordeeld moet worden dat die ondernemer wist of had moeten weten dat de btw-fraude plaatsvond in die keten.

¹¹ Op grond van het verdedigingsbeginsel. Als de Belastingdienst kenbaar heeft gemaakt dat er boetes worden opgelegd vloeit het inzagerecht tevens voort uit art. 5:49 Awb en paragraaf 13 van het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst (hierna: BBBB).

¹² In de bezwaarschriftprocedure ex art. 7:4 Awb.

¹³ HR 19 januari 2018, ECLI:NL:HR:2018:51, r.o. 3.4.1.

2.1. Meer dan “wist of had moeten weten”

In de praktijk lijkt de Belastingdienst met name de nadruk te leggen op het “wist of had moeten weten”. Met het bewijs van het “wist of had moeten weten” alleen kan de Belastingdienst echter niet volstaan. Om te beginnen zal de Belastingdienst moeten bewijzen dát er btw-fraude is geweest. Vervolgens zal de Belastingdienst moeten bewijzen hoe die btw-fraude was opgezet en welke plaats de ondernemer in de fraudeketen innam (vereiste 1) en in welke schakel(s) van die keten btw-fraude werd gepleegd en wat die inhoud (vereiste 2).¹⁴

Daarnaast is het “wist of had moeten weten” voor de Belastingdienst nog niet zo eenvoudig te bewijzen. Met alleen maar opschrijven dat de ondernemer “wist of had moeten weten” kan de Belastingdienst in geen geval volstaan. De Belastingdienst moet concrete feiten en omstandigheden aanvoeren op basis waarvan aannemelijk wordt gemaakt dat de ondernemer op het moment van zijn betrokkenheid bij de fraude wist of had moeten weten dat die fraude plaats had.¹⁵ De enkele omstandigheid dat er een fraudeketen is geweest waar de ondernemer op enig moment bij betrokken is geraakt is daarvoor onvoldoende.

Als de Belastingdienst niet slaagt in het bewijs van alle drie de voorwaarden, kan/kunnen de naheffingsaanslag(en) niet in stand blijven. In vervolg daarop moeten eventuele met die naheffing(en) verband houdende boetes ook worden vernietigd.

2.2. Verweer naheffingsaanslag

De ruimte voor de ondernemer om het standpunt in te nemen dat en tot welke hoogte de naheffingsaanslagen van tafel moeten, is afhankelijk van de inhoud van het belastingdossier. De ondernemer moet aan de hand van dit dossier (laten) beoordelen, of de Belastingdienst voldoende bewijs heeft om elk van de drie hiervoor genoemde voorwaarden te onderbouwen. Des te minder bewijs er ligt, des te meer ruimte er is voor dat standpunt van de ondernemer. In het algemeen zal er meer bewijs voorhanden zijn, als de Belastingdienst de beschikking heeft gekregen over de resultaten uit een strafrechtelijk onderzoek dat bij de desbetreffende ondernemer of bij andere ondernemers heeft plaatsgevonden. Dat geldt ook als de Belastingdienst zelf een boekenonderzoek bij de desbetreffende ondernemer heeft ingesteld. Naarmate de Belastingdienst zich meer baseert op vermoedens en veronderstellingen is de kans groter dat de naheffingsaanslag(en) niet of niet geheel in stand kunnen blijven.

3. In gesprek over naheffingsaanslagen als er tegelijkertijd een strafzaak loopt

Een ondernemer waarvan de Belastingdienst stelt dat hij, bewust of zonder het te weten, betrokken is geweest bij btw-carrouselfraude, kan niet alleen worden geconfronteerd met naheffingsaanslagen omzetbelasting/btw, maar ook worden bestraft. De naheffingsaanslagen omzetbelasting kunnen door de ondernemer weliswaar als een straf worden ervaren, maar juridisch gezien zijn zij dat

¹⁴ Vgl. Rechtbank Den Haag 20 juni 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:3523, r.o. 17 en 18.

¹⁵ HvJ EU 1 december 2022, ECLI:EU:C:2022:950 (Aquila Prod Com), r.o. 30-37. Het HvJ overweegt in r.o. 34 dat het gebruik van aannames en vermoedens niet is toegestaan. Op grond hiervan wordt in de vakliteratuur gesteld dat de Belastingdienst met ‘aannemelijk maken’ niet kan volstaan, maar een zwaardere bewijslast, ‘doen blijken’ heeft.

vooral nog niet.¹⁶ De bestraffing kan op twee verschillende manieren plaatsvinden: óf de Belastingdienst legt bestuurlijke boetes op óf het Openbaar Ministerie gaat over tot vervolging.¹⁷

3.1. Strafrechtelijke vervolging

Strafrechtelijke vervolging is alleen mogelijk, als het Openbaar Ministerie meent dat de ondernemer bewust heeft deelgenomen aan btw-carrouselfraude.¹⁸ Die vervolging kan inhouden dat het Openbaar Ministerie de ondernemer dagvaardt. In dat geval beslist de strafrechter of de ondernemer wordt bestraft en zo ja, welke straf dat moet zijn. Het Openbaar Ministerie kan er ook voor kiezen de ondernemer een transactie aan te bieden.

In verreweg de meeste gevallen heeft de FIOD, voordat het Openbaar Ministerie tot vervolging overgaat, een strafrechtelijk onderzoek verricht. Een ondernemer die verdachte is in een strafrechtelijk onderzoek heeft recht op bijstand door een advocaat en doet er zeer verstandig aan dat recht ook te gebruiken.

3.2. Naheffing door Belastingdienst

De Belastingdienst is degene die over de naheffingsaanslag(en) beslist, ook als de ondernemer verdachte is in een strafrechtelijk onderzoek of het Openbaar Ministerie al tot vervolging is overgegaan. In die situatie lopen er twee zaken naast elkaar: de Belastingdienst beslist over de naheffingsaanslagen en het Openbaar Ministerie of uiteindelijk de strafrechter beslist over de straf. Helemaal onafhankelijk van elkaar staan beide zaken echter, om twee redenen, niet.

Allereerst kan de Belastingdienst de resultaten uit het strafrechtelijk onderzoek gebruiken voor de onderbouwing van de naheffingsaanslagen. Zeer waarschijnlijk heeft de Belastingdienst hierdoor meer en beter bewijs, dan wanneer zij alleen zelf een onderzoek heeft gedaan. In de tweede plaats is de hoogte van de door het Openbaar Ministerie of de strafrechter op te leggen straf afhankelijk van de belastingschade, oftewel de hoogte van de naheffingsaanslagen. De Belastingdienst zal daarom zonder afstemming met het Openbaar Ministerie niet met de ondernemer over de naheffingsaanslagen in gesprek willen treden. Omgekeerd zal het Openbaar Ministerie meestal eerder bereid zijn de strafeis te verlagen of zelfs een transactie aan te bieden, als de ondernemer en de Belastingdienst overeenstemming hebben bereikt over de hoogte én de betaling van de naheffingsaanslagen.

¹⁶ Zie onder meer de conclusie van A-G Ettema 1 februari 2016, ECLI:NL:PHR:2016:28, r.o. 7.

¹⁷ Op grond van het zogeheten una via beginsel, opgenomen in art. 5:44 Awb.

¹⁸ Meer precies: de ondernemer moet (voorwaardelijk) opzettelijk hebben gehandeld, zie HR 9 mei 2017, ECLI:NL:HR:2017:830, r.o. 4.2. Voor opzet moet zowel de bewustheid oftewel het weten als het willen worden bewezen.

4. Bestuurlijke boetes

Ook de Belastingdienst kan, in plaats van het Openbaar Ministerie of de strafrechter, een straf uitdelen: een bestuurlijke boete. Deze bestuurlijke boete moet steeds tegelijkertijd met de naheffingsaanslag(en) worden opgelegd.¹⁹ Als de naheffingsaanslag(en) wordt/worden vernietigd, vervalt ook de boete.

4.1. Mogelijkheid tot opleggen boetes

In situaties waarin volgens de Belastingdienst kan worden gesproken van opzet of grove schuld, kan een vergrijpboete worden opgelegd.²⁰ In de minder verwijtbare situaties kan in plaats daarvan een verzuimboete van maximaal € 5.514 worden opgelegd.²¹ De vergrijpboetes vormen een percentage van de naheffingsaanslag(en). Naarmate de naheffingsaanslag(en) wordt/worden en vermindert, wordt de vergrijpboete derhalve ook lager.²² In het algemeen gaat de Belastingdienst uit van een boete van 50% bij opzet en 25% bij grove schuld.²³ De boete moet passend en geboden zijn.²⁴ In dat kader kan, om een lagere boete te bepleiten, worden beargumenteerd dat de ondernemer al zwaar wordt 'gestraft' doordat hij btw moet (terug)betalen terwijl zijn 'voordeel', de marge bij de transacties die door de Belastingdienst worden gekoppeld aan de btw-carrousel in de keten, vele malen kleiner zal zijn geweest.

4.2. Bewijslast boetes

De bewijslast bij boetes rust ook volledig bij de Belastingdienst. Strikt genomen is deze bewijslast ook zwaarder dan voor de naheffingsaanslagen. Bij de naheffingsaanslagen is voldoende dat de Belastingdienst aannemelijk heeft gemaakt dat de drie voorwaarden zijn vervuld,²⁵ maar voor de boetes moet de Belastingdienst overtuigend aantonen (het moet buiten redelijke twijfel zijn komen vast te staan) dat de drie voorwaarden zijn vervuld.²⁶ Daarnaast moet de Belastingdienst bij vergrijpboetes bewijzen dat de ondernemer met opzet of grove schuld te weinig btw heeft voldaan. Van opzet kan worden gesproken als de ondernemer zich er op het moment dat hij betrokken was bij de fraude op zijn minst van bewust is geweest (het weten) dat er een niet te verwaarlozen kans was dat hij te weinig btw zou voldoen en hij die kans op de koop heeft toegenomen (het aanvaarden van de aanmerkelijke kans oftewel het willen). Van grove schuld kan worden gesproken als de ondernemer toen hij betrokken was bij de fraude weliswaar niet wist, maar wel had moeten weten dat hij te weinig btw voldeed.

Als de Belastingdienst voor de naheffingsaanslag heeft bewezen dat de ondernemer 'wist of had moeten weten', is de stap naar grove schuld niet zo groot, waarbij dus moet worden aangetekend dat voor grove schuld een zwaardere bewijslast geldt.

¹⁹ Art. 67c en art. 67f AWR.

²⁰ Art. 67f AWR.

²¹ Art. 67c AWR.

²² Art. 67h AWR.

²³ Paragraaf 25 BBBB.

²⁴ Paragraaf 6, lid 2 BBBB.

²⁵ HvJ EU 1 december 2022, ECLI:EU:C:2022:950 (Aquila Prod Com), r.o. 30-37. Het HvJ overweegt in r.o. 34 dat het gebruik van aannames en vermoedens niet is toegestaan. Op grond hiervan wordt in de vakliteratuur gesteld dat de Belastingdienst ook voor het bewijs van de naheffingsaanslagen met 'aannemelijk maken' niet kan volstaan, maar een zwaardere bewijslast, 'doen blijken' heeft.

²⁶ HR 8 april 2022, ECLI:NL:HR:2022:526, r.o. 3.2, HR 3 februari 2023, ECLI:NL:HR:2023:97, r.o. 4.2.1.

De omstandigheid dat de Belastingdienst in verband met de onderbouwing van de naheffingsaanslag heeft bewezen dat de ondernemer ‘wist of had moeten weten’ is voor het bewijs van opzet echter onvoldoende; voor opzet is immers weten én willen (voor voorwaardelijk opzet: het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans) noodzakelijk.²⁷ Zelfs als de Belastingdienst er in is geslaagd om het ‘wist of had moeten weten’ voor de belastingheffing te bewijzen, ligt de lat voor het bewijs van (voorwaardelijk) opzet in verband met het opleggen van de boete nog steeds behoorlijk hoog.

Uit het voorgaande volgt dat met name het opleggen van een vergrijpboete voor de Belastingdienst van veel onzekere factoren afhankelijk is. De uiteindelijke ruimte om te stellen dat en tot welke hoogte de boete van tafel moet, is afhankelijk van de inhoud van het dossier. De ondernemer moet aan de hand van dit dossier (laten) beoordelen, of en in hoeverre de Belastingdienst voldoende bewijs heeft.

Die mogelijkheid om het dossier in te zien en over de boete in gesprek te gaan komt vaak al snel. De Belastingdienst is namelijk zodra het voornemen bestaat om een vergrijpboete op te leggen, al verplicht de ondernemer schriftelijk hiervan in kennis te stellen²⁸ en in de gelegenheid te stellen om te reageren op dit voornemen,²⁹ alsmede inzage in het dossier te geven.³⁰

Een waarschuwing is hier op zijn plaats. Strikt genomen is de ondernemer niet verplicht om informatie te verschaffen die bij het opleggen van een boete tegen hem kan worden gebruikt. Met name in dit vroege stadium (maar ook in een later stadium) is echter niet uit te sluiten dat de Belastingdienst nog probeert om aanvullend bewijs voor de naheffingsaanslag(en) en de boete te bemachtigen. Bijstand van een adviseur of advocaat is sterk aan te raden om te voorkomen dat de ondernemer in zijn communicatie met de Belastingdienst bewijs tegen zichzelf aanlevert.³¹

5. Naar een vaststellingsovereenkomst...?

Een eventuele overeenstemming over de hoogte van de naheffingsaanslag(en) en de eventuele boetes zal worden neergelegd in een vaststellingsovereenkomst tussen de ondernemer en de Belastingdienst. In dat kader zal nog een aantal onderwerpen aan de orde moeten worden gesteld, zoals de berekening van belasting- en/of invorderingsrente over de naheffingsaanslagen. Wellicht wenst de Belastingdienst afspraken te maken over de aftrek van de naheffingsaanslag(en) en de boetes als kosten voor de inkomstenbelasting of de vennootschapsbelasting. Zeer waarschijnlijk zal de Belastingdienst ook overeenstemming willen bereiken over de daadwerkelijke betaling van de naheffingsaanslag(en) en de eventuele boetes (betaling in één keer of in termijnen, eventuele zekerheden). En tot slot is het denkbaar dat de Belastingdienst gedragsregels wil afspreken om te voorkomen dat de ondernemer in de toekomst nogmaals in een btw-carrousel verzeild raakt.

²⁷ HR 3 december 2010, ECLI:NL:HR:2010:BO5989, r.o. 3.6.2. HR 31 maart 2023, ECLI:NL:HR:2023:492, r.o. 3.7.4.

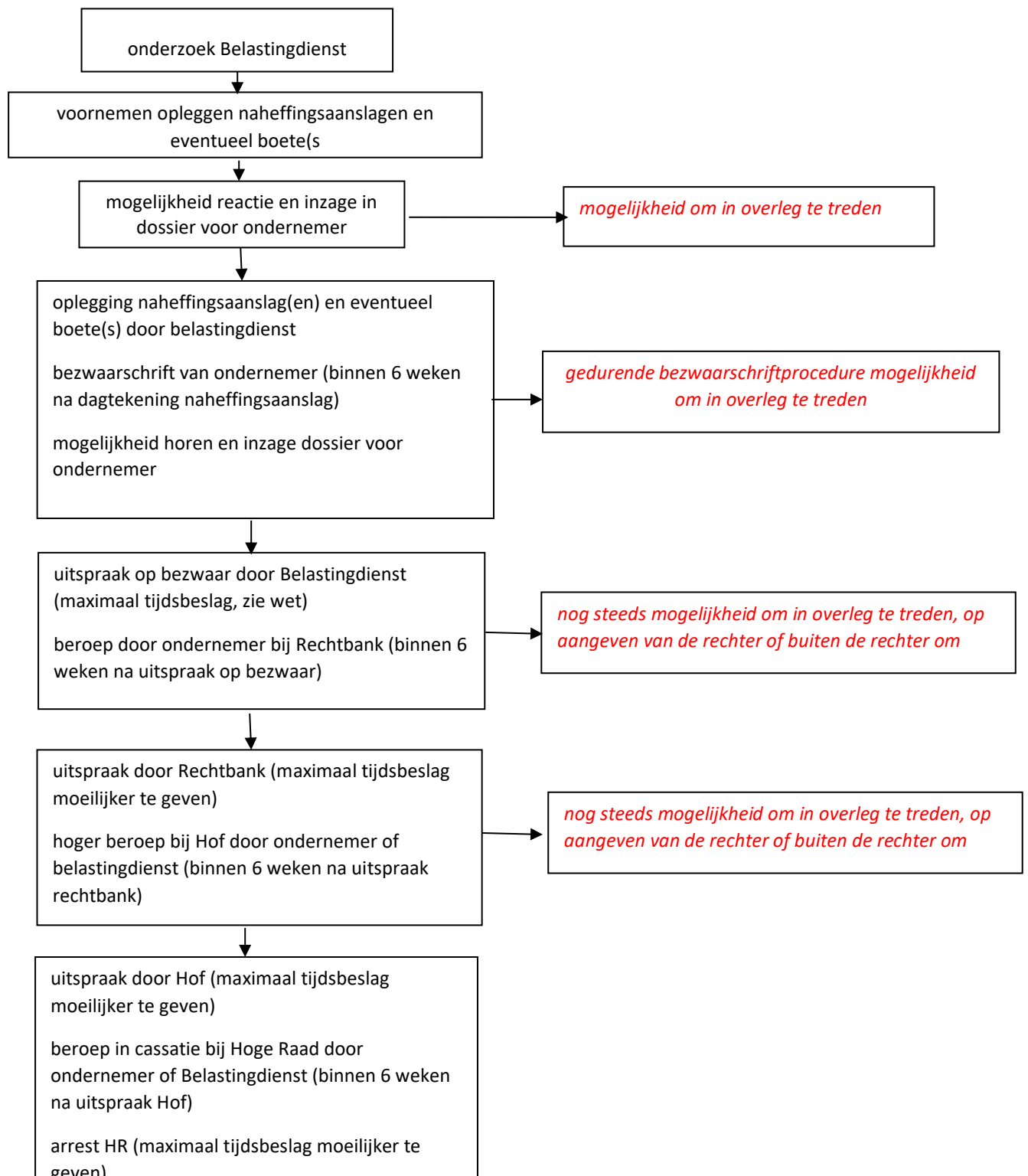
²⁸ Art. 5:48 Awb en paragraaf 12 lid 3 BBBB.

²⁹ Art. 5:50 Awb en paragraaf 12 lid 4 en 5 BBBB.

³⁰ Art. 5:49 Awb en paragraaf 13 BBBB.

³¹ Probleem is dat de ondernemer bij vragen die alleen over de boete gaan het recht heeft om niet mee te werken (op grond van het zogeheten nemo-tenetur-beginsel), maar wel kan worden verplicht om vragen over de belastingheffing te beantwoorden.

Bijlage: Overzicht btw-onderzoek Belastingdienst & mogelijkheid overleg

*) het proces bij OM/strafprocedure is niet opgenomen in dit schema vanwege de focus op het overleg en sluiten Vaststellingsovereenkomst VSO met de Belastingdienst